

Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei
Autorius:

Gerbiamas šeichas Abdulaziz Ibn Abdullah Ibn Baz (tegul Allahas jo pasigaili).

Įžanga

Vardan Allaho Maloningojo, Gailestingojo

Garbė Allahui, pasaulių Viešpačiui, ir gera baigtis - teisingiesiems. Ramybė ir Allaho palaima Jo tarnui ir Pasiuntiniui - mūsų Pranašui Muchammedui, ir visai jo šeimai bei kompanjonams.

Taigi:

Tai sutrumpinta knyga, paaiškinanti, ką mūsų bendruomenė (ummah) turėtų žinoti apie islamo religiją, ją pavadinau - „Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei“.

Ir aš prašau Allaho, kad tai būtų naudinga musulmonams ir kad Jis Dosnysis, Kilnysis priimtų tai iš manęs.

Abdulaziz Ibn Abdullah Ibn Baz

Svarbios pamokos visai musulmonų bendruomenei¹

Pirmoji pamoka - sūra „Atveriančioji“ ir kitos trumpiausios sūros

Nagrinėsime sūrą „Atveriančioji“ ir kelias trumpiausias sūras, nuo „Žemės drebėjimas“ iki „Žmonės“. Taip pat paaiškinsime kaip jas teisingai recituoti, išstarti ir mintinai išmokti bei paaiškinsime tai, ką reikia apie jas suprasti.

Antroji pamoka - islamo ramsčiai

Penkių islamo ramsčių paaiškinimas, iš kurių pirmasis ir svarbiausias yra liudijimas, kad nėra kito dievo, išskyrus Allahą, ir kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys. Paaiškinsime šio liudijimo reikšmes ir sąlygas. Jo prasmė yra: (Lia Iliaha) paneigiantis visa, kas garbinama šalia Allaho, (illa Allah) patvirtinantis Vieno (be partnerių) Allaho garbinimą. Kalbant apie (lia Iliaha illa Allah), tai yra žinojimas, kuris prieštarauja nežinojimui; tikrumas, prieštaraujantis abejonėms; nuoširdumas, prieštaraujantis politeizmui; sąžiningumas, prieštaraujantis melui; meilė, prieštaraujanti neapykantai; paklusnumas, kuris prieštarauja politeizmui; priėmimas, prieštaraujantis atmetimui ir netikėjimas tuo, kas garbinama šalia Allaho. Tai minima šiose dviejose eilutėse:

(Šahada turi septynias sąlygas, bet kai kurie mokslininkai pridėjo dar ir aštuntą, iš jų:) tikras išpažinimas, nuoširdumas ir sąžiningumas

bei (aštunta sąlyga) netikėjimas kitais dalykais, kuriuos žmonės dievina.

Liudijimo, kad Muchammedas yra Allaho Pasiuntinys, reikalavimai yra tikėti tuo, ką jis pasakė, paklusti jo įsakymams, vengti to, ką jis draudė ir kam prieštaravo, ir negarbinti Allaho, išskyrus taip, kaip Jis ir Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) mums įsakė šariate. Tada paaiškinsime studentui likusius penkis islamo ramsčius: malda, zakiatą, pasninką Ramadano mėnesį ir piligriminę kelionę į Kabaą tiems, kurie gali tai sau leisti.

Trečioji pamoka - tikėjimo (iman) ramsčiai

Jie yra šeši: tikėjimas Allahą, angelus, Knygas, pasiuntinius ir Teismo dieną bei tikėjimas likimą, gerą ir blogą, iš Visagalio.

Ketvirtoji pamoka - monoteizmo ir politeizmo (širk) tipai

Monoteizmo tipų paaiškinimas, kurių yra trys: viešpatystės vienumas, dieviškumo vienumas ir vardų bei savybių vienumas.

Kalbant apie viešpatystės vienumą - tai tikėjimas, kad Allahas, šlovė Jam, yra visko Kūrėjas, visko Valdovas, ir Jis neturi partnerių.

¹ Paskelbta gerbiamojo šeicho knygoje (Įvairių fatvų ir straipsnių rinkinys), trečioji dalis, psl. (288-298).

Kalbant apie dieviškumo vienumą - tai tikėjimas, kad Allahas, šlovė Jam, yra tas, kuris iš tikrųjų turi būti garbinamas be partnerių (lia lliaha illa Allah) - nėra kitų garbinimo objektų išskyrus Allahą. Visi garbinimo aktai, tokie kaip malda, pasninkas ir kt., turi būti skirti ir atliekami tik Allahui.

Kalbant apie Allaho vardų ir savybių vienumą - tai tikėjimas viskuo, kas paminėta Kilniajame Korane, arba autentiškuose Allaho vardų ir savybių chadisuose, ir jų priskirimas tik Visagaliui, Jam tinkamu būdu, be iškraipymų, trikdžių ar vaizdavimo. Tarė, šlovė Jam: {1} { قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ } { Sakyk: „Jis yra Allahas, (Kuris yra) Vienas, (1)2) (اللَّهُ الصَّمَدُ) Allahas, Amžinas; (2)3) (لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ) Nei Jis gimdo, nei yra gimęs, (3) { لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ } { Nėra nieko panašaus į Jį. Ir Jis yra Visa Girdintis, Visa Matantis. } [Koranas, sūra „Pasitarimas“ 42:11]. Kai kurie mokslininkai monoteizmą suskirstė į dvi rūšis ir įtraukė vardų ir savybių vienumą į dieviškumo vienumą. Tai nieko blogo, nes prasmė aiški abiejuose skirstymuose.

Politeizmo (širk) tipai yra trys - didysis, mažasis ir paslėptasis.

Didysis politeizmas - kai miršta politeistas, jo gyvenimo darbai nebus priimti ir jis bus amžinai pragare, kaip Visagalis tarė: { وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } { Tačiau jei jie priskyrė garbinime kitus Allahui, visa, ką jie darė neduos jiems jokios naudos. }⁵ [Koranas, sūra „Galvijai“ 6:88], Taip pat tarė, šlovė Jam: { مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ } { Neskirta Mušrikūn (daugiadieviams, stambeldžiams, pagonims, netikinčiais Allaho Vienumą) prižiūrėti Allaho mečetes (t. y. melstis ir garbinti Allahą jose, rūpintis jų švara ir jų pastatu), kol jie liudija netikėjimą patys prieš save. Tokie darbai yra bergždi ir Ugnyje jie gyvens. }⁷ [Koranas, sūra „Atgaila“ 9:17]. Politeistui po mirties nebus atleista ir rojus jam uždraustas, kaip pasakė Visagalis: { إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ } { Iš tiesų, Allahas neatleidžia to, kad Jam būtų priskirti partneriai (garbinime), tačiau Jis atleidžia (visą kitą), išskyrus tai, tiems, kam Jis nori. } [Koranas, sūra „Moterys“ 4:48]. Tarė, šlovė Jam: { إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ } { Iš tiesų, kas priskiria partnerius (garbinime) Allahui, uždraus Jis tam Rojų, ir Ugnis bus jo buveinė. Ir Zalimūn (daugiadieviams ir nusidėjėliams) nėra padėjėjų. } [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:72].

Šio politeizmo tipo rūšys - mirusiųjų ir stabų maldavimas, jų pagalbos ieškojimas, įžadų davimas, aukojimas jiems ir pan.

Kalbant apie mažąjį politeizmą - tai kas pavadinta širk tekstuose iš Korano ar sunos, bet nėra tos pačios rūšies kaip didysis politeizmas. Pavyzdžiui, pasipuikavimas darbais, prisiekimas kitu nei Allahu, ir sakymas: ko nori Allahas ir kažkas [kitas] (maša Allah ua maša fulan). Pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį: „Labiausiai jums bijau mažesniojo politeizmo.“⁸ Jo buvo paklausta apie tai ir jis atsakė: „gerų darbų demonstravimo (rija).“⁹ Perdavė Imam Achmed, At-Tabarani ir Al-Bajhaki, iš Machmūd ibn Labyd Al-Ansari (tebūnie Allahas juo patenkintas) - su gera perdavimo grandine. At-Tabarani perdavė su geromis perdavimo grandinėmis, iš Machmūd Ibn Labyd, Rafi bin Khadidž, iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam).

Ir Pranašo posakis (ramybė ir Allaho palaima jam): „Tas, kuris prisiekia kuo nors kitu, nei Allahu, įvykdė politeizmą (širk).“¹⁰ Perdavė Imamas Achmed autentiška pasakojimo grandine, iš Umar Ibn Al-Khattab (tebūnie Allahas juo patenkintas). Perdavė Abu Daūd ir At-Tirmizi autentiška pasakojimo grandine iš Ibn Umar (tebūnie Allahas jais patenkintas) - iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam), kad jis (Pranašas) pasakė: „Tas, kuris prisiekia kuo nors kitu, nei Allahu, yra netikęs ir įvykdė politeizmą (širk).“¹¹ Pranašas

² sūra „Visiškas atsivadimas“, eilutės: 1-4.

³ sūra „Pasitarimas“, eilutė: 11.

⁴ sūra „Galvijai“, eilutė: 88.

⁵ sūra „Atgaila“, eilutė: 17.

⁶ sūra „Moterys“, eilutė: 48.

⁷ sūra „Vaišių stalas“, eilutė: 72.

⁸ Achmed (5/428).

⁹ Achmed (5/428).

¹⁰ Bukhari „Al-ajman ua an-nuzūr“ (6271), Muslim „Al-ajman“ (1646), At-Tirmizi „Al-ajman ua an-nuzūr“ (1533), An-Nisai „Al-ajman ua an-nuzūr“ (3764), Abu Daūd „Al-ajman ua an-nuzūr“ (3249), Ibn Madžah „Al-kafarat“ (2094), Achmed (1/47), Malik „Al-ajman ua an-nuzūr“ (1037), Ad-Darimi „Al-ajman ua an-nuzūr“ (2341).

¹¹ Bukhari „Al-ajman ua an-nuzūr“ (6271), Muslim „Al-ajman“ (1646), At-Tirmizi „Al-ajman ua an-nuzūr“ (1533), An-Nisai „Al-ajman ua an-nuzūr“ (3764), Abu Daūd „Al-ajman ua an-nuzūr“ (3249), Ibn Madžah „Al-kafarat“ (2094), Achmed (1/47), Malik „Al-ajman ua an-nuzūr“ (1037), Ad-Darimi „Al-ajman ua an-nuzūr“ (2341).

(ramybė ir Allaho palaima jam) sakė: „Nesakykite: „Ko nori Allahas ir kažkas [kitas]“, o sakykite: „Ko nori Allahas ir po to - kažkas.“¹²Perdavė Abu Daūd autentiška pasakojimo grandine, iš Chuzafah Ibn Al-Jaman (tebūnie Allahas juo patenkintas).

Šis tipas nėra išėjimo iš islamo ar amžinybės pragare priežastimi, tačiau tai prieštarauja privalomo monoteizmo tobulumui.

Kalbant apie trečią tipą - tai yra paslėptasis politeizmas, jo įrodymas yra Pranašo (ramybė ir Allaho palaima) posakis: „Ar nepapasakoti jums to, ko jums bijau labiau nei Dadžal?“ Jie atsakė: „Taip, o Allaho Pranaše!“. Jis pasakė: „Paslėptas politeizmas - kai žmogus atsistoja melstis ir pagražina savo maldą, nes mato į jį žiūrintį žmogų.“¹³Perdavė Imamas Achmed savo „Musnad“, iš Abu Said Al-Khadrij (tebūnie Allahas juo patenkintas).

Širk (politeizmą) galima suskirstyti ir į du tipus:

Didysis ir mažysis, bet paslėptasis politeizmas persmelkia juos.

Taigi didžiausiam politeizmui priklauso veidmainių širk, nes jie slepia savo klaidingus įsitikinimus ir apsimeta priėmę islamą bei puikuoju gerumu bijodami dėl savęs.

O mažiausiam politeizmui priklauso puikavimasis, kaip anksčiau minėtame Machmūd Ibn Labyd Al-Ansari ir Abu Sajyd chadisuose.

Penktoji pamoka - tobulumas religijoje (ichsan)

Tobulumo religijoje ramstis - garbinti Allahą taip, lyg Jį matytume, o jei Jo nematome, tai Jis mus mato.

Šeštoji pamoka - maldos sąlygos

Jos yra devynios:

Islamas, protas, įžvalgumas, tyrumas, nešvarumų pašalinimas, privačių dalių uždengimas, laiko prasidėjimas, atsižvelgimas į kiblą ir nija (ketinimas).

Septintoji pamoka - maldos ramsčiai

Jų yra keturiolika:

Sugebėjimas atsistoti, takbyr (sakyti Allahu akbar), sūros „Atveriančioji“ (Al-Faticha) recitavimas, nusilenkimas, atsitiesimas po nusilenkimo, puolimas kniūbsčiomis ant septynių galūnių, pakilimas, sėdėjimas tarp dviejų sukniubimų, ramybė visuose veiksmuose, jų eiliškumas, paskutinio Tašahhud tarimas [sėdint], maldų už Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) siuntimas ir du pasveikinimai (assalamu alaikum).

Aštuntoji pamoka - privalomi maldos veiksmai

Jie yra aštuoni:

[1] Visi takbyr, išskyrus al-ichram takbyr, [2] sakyti: (samija Allahu liman chamidah) [po imamo ar meldžiantis vienam], [3] sakyti: (rabana ualaka alchamd) [visada] ir [4] sakyti: (subchana Rabbija al Azym) nusilenkiant ir [5] sakyti: (subchana Rabbija al Ala) sukniubus ir [6] sakyti: (rabi ighfiri) [tarp dviejų sukniubimų], ir [7] sakyti pirmąjį tašahhud, [8] [sėdint].

Devintoji pamoka - tašahhud paaiškinimas

Tai yra tarti:

(At-tachijjatu lilliah, ua-ssalauatu, ua tajiibat, assaliamu alaika ajuha-annabiju ua rachmutullahi ua barkiatuhu, assalamu alaina ua ala ibadilliahi-ssalichyn, ašhadu allia iliaha illa-llah, ua ašhadu anna Muchammedan abduhu ua rasuluh). (Sveikinimai Allahui, maldos ir geri darbai. Taika tau, Pranaše, ir Allaho gailestingumas bei palaiminimai. Taika mums ir teisiesiems Allaho tarnams. Liudiju, kad nėra nieko kito verto garbinimo, išskyrus Allahą, ir liudiju kad Muchammedas yra Jo tarnas ir pasiuntinys)

Tada siųsti palaiminimus Pranašui (ramybė ir Allaho palaima jam), ir sakyti:(Allahumma salli ala Muchammadin, ua ala ali Muchammad kama sallaita ala Ibrahyma ua ala ali Ibrahym, innaka chamydun madžyd, Allahuma barik ala Muchammadin, ua ala ali Muchammad, kama barakta ala Ibrahyma, ua ala ali Ibrahym, innaka chamydun madžyd).

Tada ieškoti prieglobsčio pas Allahą paskutiniame tašahhude nuo pragaro ir kapo kančių, nuo gyvenimo ir mirties išbandymų ir nuo Antikristo (Dadžal) išbandymų, tada sakyti bet kokį maldavimą, ypač labiausiai naudojamus, tokius kaip:

¹² Abu Daūd „Al-adab“ (4980), Achmed (5/399).

¹³ Ibn Madžah Az-Zuhd (4204), Achmed (30/3).

(O Allah, padėk man prisiminti Tave, padėkoti Tau ir gerai Tave garbinti. O Allah, aš skriaudžiau savo sielą ir niekas neatleidžia nuodėmių, išskyrus Tave, todėl atleisk man. Ir pasigailėk manęs, nes Tu esi Atleidžiantis, Gailestingasis).

Kalbant apie pirmąjį tašahhud, tai sakoma po dviejų rakatų Zuhr, Asr ir Maghrib maldose, bei galima melstis už Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam), pagal daugybę chadisu, po to toliau atliekamas trečias rakatas.

Dešimtoji pamoka - suna maldos veiksmai

Tarp jų:

- 1 - Atidarymas (istiftach).
- 2 - Dešinės rankos delno uždėjimas ant kairės, virš krūtinės, stovint prieš ir po nusilenkimo.
- 3 - Rankų pakėlimas ištiestais pirštais, pečių arba ausų lygyje pirmo takbyr metu, nusilenkiant, atsilenkiant atgal ir stovint nuo pirmo iki trečio tašahhud.
- 4 - Daugiau nei vienas tasbych pasilenkus ir nusilenkus.
- 5 - Kas daugiau, nei pasakymas: „rabbana ualakai-chamd“ atsistojus nuo nusilenkimo ir daugiau, nei vienas atleidimo maldavimas tarp dviejų nusilenkimų.
- 6 - Nusilenkiant laikyti galvą nugaros lygyje.
- 7 - Viršutinės rankos dalies atitraukimas nuo šonų, pilvo nuo šlaunų, o šlaunų - nuo kojų, puolant kniūbsčia.
- 8 - Dilbių pakėlimas nuo žemės puolant kniūbsčia.
- 9 - Maldininko atsisėdimas ant ištiestos kairės pėdos ir dešinės pastatymas pirmajame tašahhud ir tarp dviejų nusilenkimų.
- 10 - Sėdėjimas tauaruk pozicijoje paskutiniame tašahhud keturių ir trijų rakatų maldose, tai yra - sėdėti ant savo sėdmenų dedant kairę koją po dešinę ir pastatant dešinę pėdą.
- 11 - Rodymas rodomuoju pirštu jį judinant pirmajame ir antrajame tašahhud nuo atsisėdimo iki tašahhud pabaigos.
- 12 - Maldos ir palaiminimai Muchammedui (taika ir Allaho palaima jam), jo šeimai, Ibrahimui ir jo šeimai, pirmajame tašahhud.
- 13 - Maldavimas paskutiniame tashshahhud.
- 14 - Garsiai recituoti Fadžr maldą, penktadienio maldą, dvi Eid maldas ir lietaus prašymo bei pirmus du Maghrib ir Iša maldos vienetus (rakatus).
- 15 - Tyliai recituoti Dhuhir ir Asr maldas, trečią Maghrib maldos vienetą (rakatą) bei paskutinius du Iša maldos vienetus (rakatus).
- 16 - Recituoti daugiau nei Al-Fatichah iš Korano, atsižvelgiant į nepaminėtas maldos sunas, iš jų: kas pridama prie maldininko posakio: (rabbana ualaka alchamd), atsikėlus nuo nusilenkimo meldžiantis grupėje ar vienam - tai suna. Taip pat iš to: rankų padėjimas ant kelių ištiestais pirštais nusilenkiant.

Vienuoliktoji pamoka - maldą anuliuojantys veiksmai

Jie yra aštuoni:

- 1 - Tyčinis kalbėjimas žinant, kad to negalima daryti, o kas pamiršo ar nežino, tai jo malda neanuliuojama.
- 2 - Juokas
- 3 - Valgymas
- 4 - Gėrimas
- 5 - Apsinuoginimas
- 6 - Didelis nukrypimas nuo kiblos (maldos krypties)
- 7 - Per didelis išsiblaškyimas maldoje
- 8 - Tyrumo pažeidimas

Dvyliktoji pamoka - dešimt apsiplovimo (vūdu) sąlygų

Jų yra dešimt:

Islamas, protas, gebėjimas suvokti, ketinimas apsiplovimo nenutraukti tol, kol jis dar pilnai neatliktas, apsiplovimo negadinimas atliekant jį nutraukiančius veiksmus, nešvarumų pašalinimas vandeniui ar

kitomis priemonėmis, vandens grynumas ir leistinumas bei pašalinimas to, kas neleidžia vandeniui patekti į odą, bei maldos laiko pradžia tiems, kurie greitai sugadina apsiplovimą.

Tryliktoji pamoka - privalomi apsiplovimo (vūdu) veiksmai

Jie yra šeši:

Veido plovimas, įskaitant burnos ir nosies skalavimą, rankų plovimas iki alkūnių, visos galvos perbraukimas (drėgnomis rankomis), įskaitant ausis, kojų plovimas iki kulkšnių, laikantis veiksmų eiliškumo. Pageidautina tris kartus kartoti veido, rankų, kojų plovimą (įskaitant burnos ir nosies skalavimą). O privalomas veiksmų skaičius yra vienas. Kalbant apie galvos perbraukimą, tai nepageidautina kartoti, tai liudija autentiški hadisai.

Keturioliktoji pamoka - apsivalymą (vūdu) anuliuojantys veiksniai

Jie yra šeši:

Kas išeina iš dviejų išėjimų, kai nešvarumas ir netyrumas išeina iš kūno, proto neaktyvumas miego metu ar pan., ranka liečiant lytinį organą be užtvaros, valgant kupranugarių mėsą ir islamo religijos atsimetimas (tegu Allahas apsaugo mus ir musulmonus nuo to).

Svarbus įspėjimas dėl mirusiųjų plovimo: teisingiausia, pagal daugumą islamo mokslininkų, kad tai neanuliuoja apsiplovimo, nes tam nėra įrodymų, bet jei apiplovėjo ranka liečia mirusiojo lytinį organą be užtvaros, tada jam privaloma iš naujo atlikti apsiplovimą.

Apiplaunančiajam negalima liesti mirusiojo lytinį organą nebent per pertvarą. Taip pat ir moters prisilietimas visiškai neanuliuoja apsiplovimo, nesvarbu, ar tai buvo iš geismo, ar be geismo, pagal teisingiausią islamo mokslininkų nuomonę, kol nieko iš jo (lytinio organo) neišėjo, nes Pranašas (ramybė ir Allahas palaima jam) pabučiavo kai kurias savo žmonas, o paskui meldėsi ir neapsiplovė iš naujo.

Tarė Visagalis Allahas dviejose eilutėse, sūrose „Moterys“ ir „Maistu padengtas stalas“: {أَوْ لَامَسْتُمُ النِّسَاءَ} 14 arba turėjote sueitį su moterimi (lytinius santykius)} [Koranas, sūra „Moterys“ 4:43]. [Koranas, sūra „Maistu padengtas stalas“ 5:6]. Tai reiškia: lytiniai santykiai, remiantis teisingiausiu iš dviejų islamo mokslininkų posakių, tai yra Ibn Abbas posakis (tebūnie Allahas jais patenkintas), bei salaf ir khalaf grupė. Ir Allahas yra Tas, kuris suteikia sėkmę!

Penkioliktoji pamoka - kiekvienam musulmonui priderama moralė

Iš jų: teisingumas, sąžiningumas, skaistumas, kuklumas, drąsa, dosnumas, ištikimybė, paklusnumas viskam, ką Allahas uždraudė, gera kaimynystė, pagalba tiems, kuriems reikia pagal galimybes, ir kitos moralės normos, kurių teisėtumą įrodo Koranas bei suna.

Šešioliktoji pamoka - mandagumas ir islamo etiketas

Tarp jų: sveikinimai, linksmumas, valgymas ir gėrimas dešine ranka, bismillah sakymas pradžioje, ir alchamdulillah - baigiant, alchamdulillah sakymas nusičiaudėjus, ir nusičiaudėjusiam jarchamukallah sakymas, ligonių lankymas, dalyvavimas laidotuvių maldoje ir apeigose, islamo etiketai įeinant ir išeinant iš mečetės ar namų, keliaujant, su tėvais, giminaičiais ar kaimynais bei suaugusiais ir vaikais, naujagimio sveikinimas, santuokos palaiminimas, užuojautos nukentėjusiems išreiškimas bei kiti islamo etiketai apsirengiant ir nusirengiant drabužius ir batus.

Septynioliktoji pamoka - įspėjimas apie politeizmą ir nuodėmių rūšis

¹⁴ Sūra „Moterys“, 43 eilutė.

Iš jų: septynios mirtinos nuodėmės (destruktyvios), kurios yra: partnerių priskyrimas Allahui, raganavimas, sielos, kurią Allahas uždraudė nužudyti, neteisėtas nužudymas, lupikavimas, našlaičių pinigų suvartojimas, pabėgimas iš mūšio lauko bei skaisčių, tikinčių moterų apkaltinimas nepadorumu.

Taip pat: nepaklusnumas tėvams, giminystės ryšių nutraukimas, melagingi liudijimai, melagingos priesaikos, artimo žalojimas, kenkimas žmonėms krauju, pinigais ir garbe, svaigalų vartojimas, lošimas (majsar), apkalbos, kalbėjimas apie žmones už nugaros ir kiti dalykai, kuriuos Visagalis Allahas ir Jo Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) uždraudė.

Aštuonioliktoji pamoka - paruošti mirusįjį, melstis už jį ir palaidoti

Štai plačiau:

Pirma - priminti mirštančiam ištarti šahadą

Nurodyta padėti mirštančiam tarti - lia lliaha illa Allah (nėra nieko kito verto garbinimo, išskyrus Allahą), pagal Pranašo posakį (ramybė ir Allaho palaima jam):{ Padėkite mirštantiems ištarti - lia lliaha illa Allah.}¹⁵Perdavė Muslim savo Sachych rinkinyje.Mirštantieji šiame chadise yra tie, kuriems pasirodė mirties ženklai.

Antra - jei jis yra tikras dėl mirštančiojo mirties, jo akis reikia užmerkti ir aprišti jo galvą skepeta.

Pagal suną.

Trečia - mirusį musulmoną būtina nuplauti, nebent jis būtų kankinys, žuvęs mūšyje.

Kankinys nėra nuplaunamas ir už jį nesimeldžiama, o turi būti palaidotas su savo drabužiais, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) neplovė Uchud mūšio žuvusiųjų ir už juos nesimeldė.

Kvirta - mirusiojo plovimo aprašymas

Jam uždengiamos jo intymios vietos, tada šiek tiek pakeliama ir švelniai suspaudžiamas skrandis, tada apiplaunantysis apvynioja savo ranką skuduru ar pan. ir juo plauna intymias kūno dalis, po to jam atlieka maldos apiplovimą, plauna galvą ir barzdą vandeniu bei lotoso lapais ar pan. Tada pradeda plauti dešinią šoną, po to kairią, ir tai daro tris kartus, ir kiekvieną kartą, perbraukia ranka per pilvą ir jei kas nors iš mirusiojo išeina, jis tai išplauna, o jei nesustoja bėgti užkiša vata ar pan., arba šiuluakinės medicinos priemonėmis.

Po to apiplaunantysis kartoja mirusiojo apiplovimą, o jei mirusysis neapsivalo per tris vūdu tai reikia dar pakartoti penkis ar net septynis kartus. Tada apiplaunantysis nausina jį audiniu ir tepa kvepalais po jo pažastimis ir kitose sulenkimo vietose, o geriau būtų ištepti kvepalais visą jo kūną. Tada smilko drobulės smilkalais. Jei mirusiojo ūsai ar nagai ilgi, tai juos patrumpina, o jei palieka, tai nėra gėdos. Apiplaunantysis neturi šukuoti jo plaukų, skusti gaktos plaukų ir apipjaustyti, nes nėra tam įrodymų, o moters plaukai supinami į tris kasas ant nugaros.

Penkta - mirusiųjų apgaubimas

Geriausia, kad miręs vyras būtų apgaubtas trimis baltais drabužiais, kuriuose nėra nei marškinių, nei turbano, kaip buvo daroma su Pranašu (ramybė ir Allaho palaima jam). O jei miręs būtų apgaubtas marškiniais, juosmene (izar) ar turbanu, tai nieko blogo.

Mirusi moteris apgaubiamą penkiais drabužiais: suknia, khimaru, juosmene (izar) ir dviem apdangalais. Berniukas apgaubiamas nuo vieno iki trijų apdangalų, o mergaitė - marškiniais ir dviem apdangalais.

Kiekvienam mirusiajam privalomas vienas apdangalas, dengiantis visą kūną. Tačiau vyras, kuris mirė ichram atlikimo metu, yra nuplaunamas vandeniu ir lotoso lapais, apgaubiamas savo apatiniu drabužiu ir apsiaustu ar kt., bet galva ar veidas neuždengiami ir jam netepami kvepalai, nes jis prisikels Teismo dieną, deklamuodamas Talbiją, kaip buvo patvirtinta Pasiuntinio (ramybė ir Allaho palaima jam) chadise. O jei tai yra moteris, ji apgaubiamą kaip visada, tačiau jai netepami kvepalai, jos veidas neuždengiamas šydu, jos rankos neapmaunamos pirštinėmis, o drobulė, kuria ji bus apgaubta (kaip buvo anksčiau aprašytas moters apgaubimas).

¹⁵ Muslim „Al-džanaiz“ (916), At-Tirmidhi „Al-džanaiz“ (976), An-Nisai „Al-džanaiz“ (1826), Abu Daūd „Al-džanaiz“ (3117), Ibn Madžah „Ma džaa fil-džanaiz“ (1445), Achmed (3/3).

Šešta - labiausiai iš žmonių nusipelnę nuplauti mirusįjį, pasimelsti už jį ir palaidoti

Labiausiai iš žmonių nusipelnę nuplauti mirusįjį vyrą, pasimelsti už jį ir palaidoti yra: kurį jis parašė savo testamente, tėvas, senelis, tada nuo artimiausių vyrų giminaičių pagal vyro teisę.

Labiausiai iš žmonių nusipelnę nuplauti mirusiąją moterį yra: ką ji parašė savo testamente, motina, močiutė, tada nuo artimiausių moterų giminaičių. Taip pat sutuoktiniai turi teisę nuplauti vienas kitą, nes As-Siddik (tebūnie Allahas juo patenkintas) buvo nuplautas savo žmonos, o Ali (tebūnie Allahas juo patenkintas) nuplovė savo žmoną Fatimą (tebūnie Allahas ja patenkintas).

Septinta - maldos už mirusiuosius aprašymas

Imamas keturis kartus sako takbyr. Po pirmojo jis recituoja sūrą Al-Fatichą, o geriausia dar po jos recituoti trumpą sūrą arba vieną ar dvi eilutes, pagal Ibn Abbas (tebūnie Allahas jais patenkintas) autentišką chadisą, tada jis ištaria antrąjį takbyr ir meldžiasi už Pranašą (ramybė ir Allaho palaima jam) kaip tašahhud sakomas maldoje, tada ištaria trečiąjį ir sako:(O Allah, atleisk mūsų gyviems ir mirusiems, esantiems ir nesantiems, mūsų jauniems ir seniems, vyrams ir moterims. O Allah, kam iš mūsų davei gyvybę, išlaikyk jį gyvą islame ir kam tarp mūsų Tu leidai numirti, leisk jam mirti tikėjime, atleisk, pasigailėk jo ir išgydyk, praplėsk jo jėgimą, ir nuplauk jį vandeniu, sniegu ir kruša, apvalyk jį nuo nuodėmių, kaip baltas drabužis apvalomos nuo nešvarumų. Bei pakeisk geresniais namais nei jo buvo ir geresne šeima nei jo šeima, ir leisk jį į rojų ir apsaugok nuo kapo ir Ugnies kančių ir padaryk jam erdvę jo kapą bei apšviesk jį. O Allah, neatimk iš mūsų jo nuopelno ir neklaidink mūsų po jo).Tada ištaria ketvitąjį takbyr (allahu akbar) ir pasako vieną taslym (assalamu aleikum ua rachmatullah) į dešinę.

Pageidautina imamui pakelti rankas su kiekvienu takbyr. Jei miręs žmogus yra moteris, sakoma: (O Allah, atleisk jai...) ir t.t., o jei laidotuvės yra dvi ar daugiau, sakoma: (O Allah, atleisk jiems...) ir t.t. Bet jei miręs yra kūdikis, užuot meldžiant jam atleidimo, sakoma:(O Allah, padaryk jį turtu jo tėvams ir atsakingu užtarėju, o Allah, nusverk su juo jo tėvų svarstyklės ir per jį padidink jų atlygį, prijunk jį prie teisiųjų tikinčiųjų pirmtakų, Ibrahimy globoje (ramybė ir Allaho palaima jam) ir savo gailėstingumu apsaugok jį nuo pragaro kančių).

Pagal suną imamas turi stovėti mirusio vyro galvūgalyje, o moters - prie vidurio. Kai laidojama daug žmonių, vyrai guldomi eilės pradžioje prieš pat imamą, o moterys toliau, eilės gale, priešais kiblą. O jei yra ir mirusių vaikų, po vyrų guldomi berniukai, tada moterys, paskui mergaitės. Tokiu būdu vyrų galvos bus šalia berniukų galvų, o šių galvos šalia moterų ir mergaičių vidurio. Visi maldininkai stovi už imamo, nebent kuris nerado vietos už imamo, tokiu atveju jis turėtų stovėti imamo dešinėje.

Aštunta - mirusiųjų laidojimo aprašymas

Reikia iškasti kapą iki maždaug žmogaus juosmens, kad kape mirusysis būtų paguldytas ant dešinės pusės, kiblos kryptimi. Paskui atlaisvinami drobulės mazgai, bet ne nuimami, o paliekami. Mirusiojo veidas neatidengiamas, ar tai vyras, ar moteris. Tada užpilamas molis, kol sutvirtėja, o jei nėra molio tai galima naudoti kitas priemones, kaip akmenys, mediena ar lentos, kurie mirusįjį apsaugo nuo dirvos, tada ant jo užpilamas dirvožemis ir tuo metu pageidautina pasakyti: (Allaho vardu ir Pasiuntinio religija), tada kapas pakeliamas vienu coliu virš žemės ir ant jo dedami akmenukai, jei įmanoma, dar apšlakstoma vandeniu.

Laidotuvių gedintiesiems galima stovėti prie kapo ir melstis už mirusįjį, nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) baigus laidoti mirusįjį sakydavo: „Prašykite atleidimo už savo brolių ir paprašykite, kad jis būtų sustiprintas, nes dabar jis yra apklausiamas.“¹⁶

Devinta - už kuriuos nebuvo meldžiamasi, leistina už juos melstis po palaidojimo

Nes Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) tai darė su sąlyga, kad tas laikotarpis yra ne daugiau kaip mėnuo. Jei laikotarpis ilgesnis, melstis nenumatyta, nes nepranešama iš Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam), kad jis meldėsi už mirusįjį praėjus mėnesiui po jo laidojimo.

Dešimta - mirusiojo šeimai neleidžiama gaminti maisto žmonėms

¹⁶ Abu Daūd „Al-džanaiz“ (3221).

Pagal gerbiamą kompanjoną Džaryr Ibn Abdullah Al-Badžali žodžius (tebūnie Allahas juo patenkintas): „Mes laikėme, kad susibūrimas su mirusiojo šeima ir maisto ruošimas yra kaip dejonės. “Perdavė imam Achmed su autentiška perdavimo grandine. Kalbant apie maisto ruošimą mirusio šeimai ar jų svečiams, tai nėra nieko blogo, o jų giminaičiams ir kaimynams yra nurodyta gaminti jiems maistą, nes kai Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) gavo žinią apie Džafar ibn Abi Talib (tebūnie Allahas juo patenkintas) mirtį Sirijoje jis įsakė savo šeimai paruošti maistą Džafar šeimai ir pasakė: „nes tai, kas juos ištikio, priverčia juos būti užsiėmusiais“¹⁷

Nieko blogo, kad mirusiojo šeima pakviečia kaimynus ar kitus pavalgyti jiems duoto maisto, o tam, kaip žinome iš šariato, laikas neribojamas.

Vienuolikta - moteriai neleidžiama gedėti mirusio žmogaus ilgiau nei tris dienas, išskyrus vyro arba jei ji nėščia

Moteriai neleidžiama gedėti mirusio žmogaus ilgiau nei tris dienas, išskyrus vyro, nes ji turi gedėti keturis mėnesius ir dešimt dienų, nebent ji būtų nėščia, tada gedi iki gimdymo, nes tai įrodo autentiška Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) suna.

Vyrams neleidžiama gedėti nei artimųjų, nei kitų.

Dvylikta - vyrams nurodyta kartas nuo karto aplankyti kapus, pasimelsti už mirusiuosius, prašyti jiems Allaho pagalbos ir prisiminti tai, kad visi kažkada mirs ir tai, kas bus po mirties.

Pagal Pranašo (ramybė ir Allaho palaima jam) posakį: „Aplankykite kapus, nes jie jums primena pomirtinį gyvenimą.“¹⁸ Perdavė Imamas Muslim savo Sachych. Pranašas (ramybė ir Allaho palaima jam) mokė savo kompanjonus lankant kapus sakyti: { Ramybė jums, žmonės iš tikinčiųjų ir musulmonų! Ir mes, jei Allahas duos, seksime paskui jus. Mes prašome Allaho geros sveikatos jums ir mums. Tegul Allahas pasigaili tų, kurie ėjo pirmiau mūsų ir tų, kurie ateina vėliau }¹⁹ Kalbant apie moteris, jos neturi teisės lankyti kapų [pagal kai kuriuos madhab], nes Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) prakeikė moteris, kurios labai dažnai lanko kapus, dėl to, kad jų lankomumas gali sukelti pagundas, todėl joms neleidžiama sekti laidotuves į kapines, nes Pasiuntinys (ramybė ir Allaho palaima jam) joms tai uždraudė, o melstis už mirusiuosius mečetėje ar kitoje maldos vietoje - tai leistina visiems vyrams ir moterims.

Tai ką galėjome surinkti.

Tebūnie Allaho palaima ir ramiybė mūsų Pranašui Muchammedui ir jo šeimai bei kompanjonams.

¹⁷ At-Tirmidhi „Al-džanaiz“ (998), Abu Daūd „Al-džanaiz“ (3132), Ibn Madžah „Ma džaa fi al-džanaiz“ (1610).

¹⁸ Muslim „Al-džanaaiz“ (976), An-Nisai „Al-džanaaiz“ (2034), Abu Daūd „Al-džanaaiz“ (3234), Ibn Madžah „Ma džaa fil-džanaiz“ (1569), Achmed (2/441).

¹⁹ Muslim al-Janaaiz (975), An-Nisai al-Janaaiz (2040), Ibn Madžah „Ma džaa fil-džanaiz“ (1547), Achmed (5/353).

Gerbiamas šeichas Abdulaziz Ibn Abdullah Ibn Baz (tegul Allahas jo pasigaili).

Ižanga

Pirmoji pamoka - sūra „Atveriančioji“ ir kitos trumpiausios sūros

Antroji pamoka - islamo ramsčiai

Trečioji pamoka - tikėjimo (iman) ramsčiai

Ketvirtoji pamoka - monoteizmo ir politeizmo (širk) tipai

Penktoji pamoka - tobulumas religijoje (ichsan)

Šeštoji pamoka - maldos sąlygos

Septintoji pamoka - maldos ramsčiai

Aštuntoji pamoka - privalomi maldos veiksmai

Devintoji pamoka - tašahhud paaiškinimas

Dešimtoji pamoka - suna maldos veiksmai

Vienuoliktoji pamoka - maldą anuliuojantys veiksmai

Dvyliktoji pamoka - dešimt apsiplovimo (vūdu) sąlygų

Tryliktoji pamoka - privalomi apsiplovimo (vūdu) veiksmai

Keturioliktoji pamoka - apsivalymą (vūdu) anuliuojantys veiksniai

Penkioliktoji pamoka - kiekvienam musulmonui priderama moralė

Šešioliktoji pamoka - mandagumas ir islamo etiketas

Septynioliktoji pamoka - įspėjimas apie politeizmą ir nuodėmių rūšis

Aštuonioliktoji pamoka - paruošti mirusįjį, melstis už jį ir palaidoti

Pirma - priminti mirštančiam ištarti šahadą

Antra - jei jis yra tikras dėl mirštančiojo mirties, jo akis reikia užmerkti ir aprišti jo galvą skepeta.

Trečia - mirusį musulmoną būtina nuplauti, nebent jis būtų kankinys, žuvęs mūšyje.

Ketvirta - mirusiojo plovimo aprašymas

Penkta - mirusiųjų apgaubimas

Šešta - labiausiai iš žmonių nusipelnę nuplauti mirusįjį, pasimelsti už jį ir palaidoti

Septinta - maldos už mirusiuosius aprašymas

Aštunta - mirusiųjų laidojimo aprašymas

Devinta - už kuriuos nebuvo meldžiamasi, leistina už juos melstis po palaidojimo

Dešimta - mirusiojo šeimai neleidžiama gaminti maisto žmonėms

Vienuolika - moteriai neleidžiama gedėti mirusio žmogaus ilgiau nei tris dienas, išskyrus vyro arba jei ji nėščia

Dvylikta - vyrams nurodyta kartas nuo karto aplankyti kapus, pasimelsti už mirusiuosius, prašyti jiems Allaho pagalbos ir prisiminti tai, kad visi kažkada mirs ir tai, kas bus po mirties.